

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: **Intrum Slovakia s.r.o.**, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom s miestom výkonu činnosti Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému: _____,

_____ , o zaplatenie sumy **9.621,08 eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 32Csp/18/2020-135 zo dňa 25.11.2021, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.621,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 9.621,08 eur od 26.07.2017, v mesačných splátkach vo výške 50,- eur, s prvou splátkou najneskôr do 15. dňa nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku a s každou ďalšou splátkou vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca, až do úplného uhradenia, všetko pod následkom straty výhody splátok a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 497 ObZ, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1 OZ a dospel k záveru, že žalobca preukázal platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.01.2017 medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 9.000,- eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky, spolu s celkovými nákladmi vo výške 4.796,40 eur vrátiť v 60 mesačných splátkach v sume 229,94 eur. Mal preukázané, že žalovaný uhradil len sumu 229,94 eur, a preto žalobe vyhovel ako skutkovo a právne dôvodnej s tým, že žalobcovi podľa ust. § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (účinného v rozhodnom čase) priznal aj úroky z omeškania od 20.07.2017 t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktorá nastala 19.07.2017. Čo sa týka doručky o doručení výzvy na uhradenie dlžnej sumy, ktorá znela na meno žalovaného, o jej obsahu nemal pochybnosti. Podľa ust. § 232 ods. 4 CSP a vychádzajúc z

osobných a majetkových pomerov žalovaného (priznaný invalidný dôchodok v sume 183,30 eur mesačne) určil žalovanému na splnenie dlhu dlhšiu lehotu než tri dni od právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s poukazom na plný úspech žalobcu v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný z dôvodu, že závery súdu považoval za prekvapivé, svojvoľné, nemajúce oporu v právnych predpisoch ani v zaužívanej súdnej praxi. Nesprávne skutkové zistenia vyústili do nesprávneho právneho posúdenia. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd prvej inštancie rezignoval na povinnosť ex offio sa zaoberať, či veriteľ pred poskytnutím úveru spotrebiteľovi konal s odbornou starostlivosťou a či zisťoval reálnu schopnosť spotrebiteľa splácať poskytovaný úver s odkazom na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ďalej rezignoval na ex offio povinnosť posudzovať náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 až 54a OZ a náležitosti spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a aj na povinnosť posúdiť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Právny predchodca žalobcu nepreveril úverovú zaťaženosť v príslušnom registri, nezískal hodnoverné informácie o jeho výdavkoch a výdavkoch jeho rodiny, vyživovaciú povinnosť, životné minimum. Poukázal na svoje záväzky (mesačné splátky úverov), ktoré v súhrne predstavujú sumu 1.174,42 eur a pri pripočítaní splátky tohto úveru sumu 1.404,36 eur, pričom jeho príjem z podnikania za rok 2015 predstavoval sumu 736,47 eur. Nakoľko veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ je neplatné čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Upomienku ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitosť v zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Nepreukázaním splnenia podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách došlo k postúpeniu živého úveru v dôsledku čoho žalobca nie je v prejednávanej veci aktívne vecne legitímovaný. Neskúmaním jeho príjmu a výdavkov boli naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený od neho vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a vo svojom odôvodnení sa správne vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

6. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu ako skutkovo a právne dôvodnej keď mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 05.01.2017 s právnym predchodcom žalobcu zaplatil viac, ako 229,94 eur. Žalovaný v odvolaní rozporoval záver súdu prvej inštancie a namietal, že súd rezignoval na povinnosť zaoberať sa skutočnosťou, či veriteľ konal pred poskytnutím úveru žalovaného s odbornou starostlivosťou. Odvolacie námietky žalobcu považoval odvolací súd v tomto smere za dôvodné. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozsudku vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu a zistil, že žalovaný už v konaní pred súdom prvej inštancie namietal, že žalobca nepreukázal, že by s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa – žalovaného splácať spotrebiteľský úver, pričom absencia preukázania tejto skutočnosti má sama o sebe za následok nemožnosť zosplatiť úver a vyžadovať jeho jednorazové splatenie, resp. ako aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a to v závislosti od toho, či na strane veriteľa došlo k porušeniu povinnosti konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. alebo či sa dopustil hrubého porušenia povinnosti podľa ust. 7 ods. 1 cit. zákona. Vyriešenie otázky, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou (§ 11 ods. 2 prvá veta cit. zákona) je v prejednávanej veci potom dôležité aj z pohľadu, či právny predchodca žalobcu mohol zosplatiť úver a následne postúpiť pohľadávku žalobcovi. Z obsahu spisu nevyplývajú dokumenty, z ktorých by bolo možné ustáliť, či a v akom rozsahu právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver a z akých ukazovateľov a údajov pri tom vychádzal.

9. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné. Z

vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom. Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zistených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, keď v odôvodnení absentujú akékoľvek odpovede na uvedené právne a skutkovo relevantné otázky, ktoré boli predmetom procesnej obrany žalovaného.

10. S poukazom na uvedené a prihliadnuc aj k princípu dvojinštančnosti súdneho konania, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa vysporiada s otázkami prednesenými žalovaným v odvolaní a za týmto účelom prípadne vykoná aj dokazovanie, v rámci ktorého umožní žalobcovi vyjadriť sa k žalovaným tvrdeným skutočnostiam ohľadom skúmania bonity tak, aby bola zabezpečená rovnosť strán sporu v konaní a následne vo veci vydá nové rozhodnutie, ktoré náležite odôvodní.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu **je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa** (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Žiline, dňa 29. júna 2022

JUDr. Ladislav Mejstřík
predseda senátu

JUDr. Ján Burík
člen senátu

JUDr. Jozef Turza
člen senátu